การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์*

PROMOTING THE USE OF DIGITAL TECHNOLOGY IN THE ADMINISTRATION OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE BURIRAM SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

จันทิมา แสนสนิท[1], พรหมินทร์ ศรีหมื่นไวย[2] และ พจน์ เจริญสันเทียะ[3]

Juntima Sansanit[1], Prommin Srimuenwai[2] and Phot Charoensanthia[3]

[1-3]วิทยาลัยนครราชสีมา

[1-3]Nakhonratchasima College, Thailand

Corresponding Author's Email: krukoi1251299000513@gmail.com

วันที่รับบทความ : 21 เมษายน 2569; วันแก้ไขบทความ 4 พฤษภาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 6 พฤษภาคม 2569

Received 21 April 2026; Revised 4 May 2026; Accepted 6 May 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา 3) ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2568 จำนวน 345 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า

Citation:

*จันทิมา แสนสนิท, พรหมินทร์ ศรีหมื่นไวย และ พจน์ เจริญสันเทียะ. (2569). การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(4), 224-242.

Juntima Sansanit, Prommin Srimuenwai and Phot Charoensanthia. (2026). Promoting The Use Of Digital Technology In The Administration Of School Administrators Under The Buriram Secondary Educational Service Area Office. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(4), 224-242.;

DOI: https://doi.org/10.

Website: https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/

ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบายที่ชัดเจน 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน จัดหาพัฒนาระบบสารสนเทศให้เพียงพอ 4) ด้านการส่งเสริมใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานจริง และ 5) ด้านการประเมินและปรับปรุง ควรมีประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การส่งเสริม, การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล, การบริหารงาน

Abstract

This research aims to 1) study the promotion of digital technology use in school administration by school administrators, 2) compare the promotion of digital technology use in school administration by school administrators classified by position, work experience, and school size, and 3) study approaches to promoting digital technology use in school administration by school administrators in primary schools under the Buriram Secondary Educational Service Area Office The sample group consisted of 345 school administrators and teachers in the 2025 academic year. The research instruments used were

questionnaires and interviews, with a content validity index between 0.80 and 1.00 and a reliability coefficient of 0.92 for the entire questionnaire. Statistical analyses included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The research findings revealed that:

1. The overall level of promotion of digital technology use in school administration by school administrators under the Buriram Secondary Educational Service Area Office was high.

2. A comparison of opinions regarding the promotion of digital technology use in school administration by school administrators under the Buriram Secondary Educational Service Area Office, categorized by position, work experience, and school size, showed no significant differences overall.

3. Guidelines for promoting the use of digital technology in the administration of educational institutions under the Buriram Secondary Educational Service Area Office consist of 5 areas: 1) Vision: Educational institutions should establish a clear vision and policies. 2) Personnel Development: The digital skills of teachers and personnel should be continuously developed. 3) Regarding infrastructure management, ensure the provision and development of adequate information systems. 4) Regarding promoting the use of technology in practical work, and 5) Regarding evaluation and improvement, continuous evaluation should be conducted.

Keywords: Promotion, Use of digital technology, Management

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลได้ส่งผลกระทบต่อทุกมิติของสังคม ทั้งเศรษฐกิจ การสื่อสาร และการศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัลได้กลายเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนการบริหารจัดการขององค์กรในทุกระดับ โดยเฉพาะในสถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะและทักษะที่เหมาะสมกับสังคมแห่งการเรียนรู้ยุค

ใหม่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจึงไม่เพียงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเท่านั้น แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพของการบริหาร การนิเทศ การจัดการเรียนรู้ และการสื่อสารภายในองค์กร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) จากรายงานสถิติและการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้งาน อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย โทรศัพท์มือถือ และเทคโนโลยีดิจิทัลของคนไทย ประเทศไทยมีประชากร 71.6 ล้านคน มีการเชื่อมต่อโทรศัพท์มือถือ 99.5 ล้านครั้ง และมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 65.4 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 91.2 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมของประชาชนในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล (DataReportal, 2568) ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ระบุว่า ประชาชนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไปมีการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 60.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งสะท้อนถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลในวงกว้าง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2568)

ในด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมุ่งยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและบริบทสังคมแห่งอนาคต โดยเน้นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการขับเคลื่อนการบริหารและการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การมีทักษะและภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2566–2570 เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาระบบการศึกษาไทยสู่สังคมดิจิทัล โดยมุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวประกอบด้วยยุทธศาสตร์สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะดิจิทัล การส่งเสริมการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี และการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมและ

สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

การส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการบริหารงานในสถานศึกษา การบริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการข้อมูล การสื่อสาร และการวางแผนยุทธศาสตร์อย่างมีระบบ เทคโนโลยีช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น ทั้งยังช่วยลดภาระงานด้านเอกสาร และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เช่น ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS), ระบบทะเบียนนักเรียนออนไลน์, ระบบ e-Office และแพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบดิจิทัล (Learning Management System: LMS) ซึ่งล้วนเป็นเครื่องมือที่เอื้อต่อการบริหารจัดการสมัยใหม่ (UNESCO, 2021) ทั้งนี้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลยังช่วยเสริมสร้างความโปร่งใสตรวจสอบได้ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียน ผู้ปกครอง หรือชุมชน ตัวอย่างเช่น การประชุมออนไลน์ การรายงานผลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือการเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะผ่านเว็บไซต์สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่มุ่งเน้นให้สถานศึกษาพัฒนา Smart School ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการบริหารจัดการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) ตามแนวคิดของ (Anderson และ Dexter , 2005) ได้กล่าวถึงแนวคิด Technology Leadership ว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี โดยมีบทบาทสำคัญในการสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี การสนับสนุนงบประมาณ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีจะสามารถผลักดันให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษานำเทคโนโลยีไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกต่อคุณภาพการศึกษาในภาพรวม (ISTE, 2022) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา โดยระบุว่าผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการสร้างนวัตกรรม (Equity and Citizenship Advocate), กำหนดวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (Visionary Planner), สนับสนุนการเรียนรู้ดิจิทัลของครูและนักเรียน (Empowering Leader), จัดระบบนโยบายและโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม (Systems Designer) และเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ตลอดชีวิตทางเทคโนโลยี (Connected Learner) ซึ่งมาตรฐานเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความสามารถในการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีนโยบายที่สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว โดยมุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาในสังกัดนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการ เช่น การใช้ระบบบริหารข้อมูลสารสนเทศ (School MIS), ระบบ e-Office, การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล อย่างไรก็ตาม จากการติดตามการดำเนินงานพบว่า ยังมีข้อจำกัดบางประการ เช่น ความแตกต่างของระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร ความไม่ต่อเนื่องในการอบรมพัฒนา และข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีในบางพื้นที่ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์, 2567) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เพื่อให้เป็นข้อสนเทศ ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน ของผู้บริหาร สถานศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 3,329 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 183 คน และครูผู้สอน จำนวน 3,146 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 345 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) และได้โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน และครูผู้สอน จำนวน 326 คน รวมทั้งสิ้น 345 คน

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ ที่มีความเชี่ยวชาญ รวมจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 7 คน โดยใช้คุณสมบัติเป็นผู้บริหาร ครูชำนาญการพิเศษ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี เพื่อศึกษาการส่งเสริมการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 345 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า โดยผู้ตอบจะได้รับคำถามเช่นเดียวกัน และในลำดับขั้นตอนเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ถามถามได้ตรงประเด็นที่ต้องการ ไม่ออกนอกเรื่อง ไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ และข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาประมวลผลได้ โดยมีขั้นตอนการสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1 กำหนดเวลาในการสัมภาษณ์ 15-20 นาที และนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

4.2 เตรียมอุปกรณ์จดบันทึกให้เหมาะสมกับสถานการณ์

4.3 แนะนำตัวเอง และสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเอง

4.4 บอกวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์

4.5 ป้อนคำถามเหมาะสมกับเวลา และทำการบันทึกหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จ

4.6 ขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ทั้งโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (อ้างอิงบุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้ค่า t – test (Independent samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ F-test (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe’)

5. วิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

1.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ความถี่ (Frequency)

2.2 ร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 136 -143)

3.1 t- test แบบ Independent samples

3.2 F- test แบบ One way ANOVA และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe’)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์และด้านการพัฒนาบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการประเมินและปรับปรุง, ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีในงานจริง

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางพัฒนาการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน โดยมองว่าเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ ความคล่องตัว และความโปร่งใสในการบริหารจัดการสถานศึกษา ควรกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาและบริบทของสถานศึกษา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ ผู้บริหารควรเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจให้กับครูและบุคลากรในการปรับตัวเข้าสู่การบริหารงานในยุคดิจิทัล

3.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนให้เข้ารับการอบรม การสัมมนา หรือการพัฒนาตนเองผ่านระบบออนไลน์ตามความเหมาะสม ควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในสถานศึกษา เช่น การจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้านเทคโนโลยี รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเกิดความกล้าในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยยกระดับสมรรถนะของบุคลากรและส่งผลต่อคุณภาพการบริหารงานของสถานศึกษาโดยรวม

3.3 ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการใช้งาน เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมหรือระบบสารสนเทศที่จำเป็นต่อการบริหารงาน ควรมีการวางแผนการใช้งบประมาณด้านเทคโนโลยีอย่างคุ้มค่า รวมทั้งดูแล บำรุงรักษา และปรับปรุงระบบเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยและสามารถรองรับการใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการทำงานของครูและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ด้านการส่งเสริมใช้เทคโนโลยีในงานจริง ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานจริงในทุกด้านของการบริหาร เช่น งานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณ และงานบริหารทั่วไป โดยส่งเสริมการใช้

ระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูล การรายงานผล และการสื่อสารภายในสถานศึกษา ควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการใช้นวัตกรรมดิจิทัล เพื่อลดภาระงานเอกสาร เพิ่มความสะดวก รวดเร็ว และความถูกต้องในการทำงาน

3.5 ด้านการประเมินและปรับปรุง ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการสะท้อนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานของสถานศึกษาในอนาคตอย่างยั่งยืน

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

1. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โทดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์และด้านการพัฒนาบุคลากร รองลงมา ได้แก่ ด้านการประเมินและปรับปรุง ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีในงานจริง ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางและนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชัดเจน มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การบริหารงานโดยรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัณฑนา แฝงฤทธิ์ (2568) ได้ทำวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ซึ่งพบว่า การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีโดยรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ธนวิทย์ ทองกวาว และ คณะ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต1 ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีการส่งเสริม ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่างปฏิบัติงานภายใต้นโยบาย แนวทาง และระบบการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในทิศทางเดียวกัน ทำให้มีการรับรู้และความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสว่าง สุพันธ์ (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ผลวิจัยพบว่า การวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่พบว่าโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวัลย์ นนทเภท (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 จำแนกตามสถานภาพของบุคลากรโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ต่างปฏิบัติงานภายใต้นโยบาย แนวทาง และระบบการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานใน

ทิศทางเดียวกัน ทำให้มีการรับรู้ต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในภาพรวมใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญทอง เจนเวชประเสริฐ (2566) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา โรงเรียนฮั่วเคี้ยววิทยาลัย ขอนแก่น ซึ่งพบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสว่าง สุพันธ์ (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ผลวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าโดยภาพรวมความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาทุกขนาดอยู่ภายใต้การกำหนดนโยบาย แนวทาง และการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจากหน่วยงานต้นสังกัดในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้การดำเนินงานและการรับรู้ของบุคลากรในภาพรวมมีความใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาจบดินทร์ ผ่องพันธุ์งาม (2568) ได้ทำกาวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรณพ เพียรทำดี และคณะ (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางพัฒนาการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีดังนี้1) ด้านการมีวิสัยทัศน์

ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน โดยมองว่าเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ ความคล่องตัว และความโปร่งใสในการบริหารจัดการสถานศึกษา ควรกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาและบริบทของสถานศึกษา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ ผู้บริหารควรเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจให้กับครูและบุคลากรในการปรับตัวเข้าสู่การบริหารงานในยุคดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนให้เข้ารับการอบรม การสัมมนา หรือการพัฒนาตนเองผ่านระบบออนไลน์ตามความเหมาะสม ควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในสถานศึกษา เช่น การจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้านเทคโนโลยี รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเกิดความกล้าในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยยกระดับสมรรถนะของบุคลากรและส่งผลต่อคุณภาพการบริหารงานของสถานศึกษาโดยรวม 3) ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการใช้งาน เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมหรือระบบสารสนเทศที่จำเป็นต่อการบริหารงาน ควรมีการวางแผนการใช้งบประมาณด้านเทคโนโลยีอย่างคุ้มค่า รวมทั้งดูแล บำรุงรักษา และปรับปรุงระบบเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยและสามารถรองรับการใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการทำงานของครูและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีในงานจริง ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานจริงในทุกด้านของการบริหาร เช่น งานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณ และงานบริหารทั่วไป โดยส่งเสริมการใช้ระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูล การรายงานผล และการสื่อสารภายในสถานศึกษา ควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการใช้นวัตกรรมดิจิทัล เพื่อลดภาระงานเอกสาร เพิ่มความสะดวก รวดเร็ว และความถูกต้องในการทำงาน และ 5) ด้านการประเมินและปรับปรุง ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการสะท้อนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐนันท์ วงศ์ชื่น (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการ

พัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล 1) ด้านวิสัยทัศน์เทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาต้องศึกษาวิเคราะห์ส ภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบันให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงกำหนดนโยบายและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 2) ด้านการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาต้องนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการบริหารองค์การโดยจัดโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษา 3) ด้านความรู้ในการใช้เทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาต้องนำความรู้ความสามารถ ในการเอาเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อการปฏิบัติงาน 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเทคโนโลยีผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างวัฒนธรรมองค์การใช้เทคโนโลยีโดยสนับสนุนการใช้ระบบเทคโนโลยีสำหรับการบริหารและปฏิบัติการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสถานศึกษาเพื่อรองรับการใช้เทคโนโลยีของบุคลากร และ 5) ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดเคารพสิทธิของผู้อื่นปฏิบัติตามกฎหมายและจริยธรรมสามารถใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตเพื่อตนเองและสังคม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติสุข เพ็ชรไพทูล และคณะ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการบริหารงานวิชาการ ที่ควรดำเนินการสูงสุด คือ การจัดอบรมพัฒนาและให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการบริหารงานวิชาการ รองลงมาคือ การนำโปรแกรมประยุกต์มาใช้ในการบริหารจัดการในงานวิชาการ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในฝ่ายงานวิชาการเพื่อจัดทำสารสนเทศในรูปแบบออนไลน์เพื่อสะดวกในการใช้และการจัดเก็บข้อมูลและการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อ ที่รวดเร็วและทันสมัยตามลำดับ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า 1. การส่งเสริมการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. แนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบายที่ชัดเจน 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน จัดหาพัฒนาระบบสารสนเทศให้เพียงพอ 4) ด้านการส่งเสริมใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานจริง และ 5) ด้านการประเมินและปรับปรุง ควรมีประเมินผลอย่างต่อเนื่อง **ข้อเสนอแนะ** 1. ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีจากผลการวิจัยพบว่าด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและจัดสรรทรัพยากรด้านเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เช่น การพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบสารสนเทศ และอุปกรณ์ดิจิทัลให้เพียงพอและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการบริหารงานและการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ 2. ด้านการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีในงานจริงเนื่องจากเป็นด้านที่พบความแตกต่างในหลายตัวแปร ผู้บริหารควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบายสู่แนวปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในงานบริหาร งานวิชาการ และการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เช่น การกำหนดให้ใช้ระบบดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานประจำ 3. ด้านการประเมินและปรับปรุงผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผล และนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นฐานในการตัดสินใจ เพื่อให้การบริหารงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเกิดประสิทธิผลสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570). ม.ป.ท.: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2566–2570. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. (2567). รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 21 กันยายน 2568. จาก http://www.secondary.bru.ac.th

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2568). รายงานสถิติการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครัวเรือน พ.ศ. 2568. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). รายงานการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับครูยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ธนวิทย์ ทองกวาว และคณะ. (2565). การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, 18(2), 25–40.

ศรีสว่าง สุพันธ์. (2568). การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. คณะครุศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

ณัฏฐนันท์ วงศ์ชื่น. (2568). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิชญทรรศน์, 20(1), 217-234.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

บุญทอง เจนเวชประเสริฐ. (2566). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา โรงเรียนฮั่วเคี้ยววิทยาลัย ขอนแก่น. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมกุฎราชวิทยาลัย.

มัณฑนา แฝงฤทธิ์. (2568). การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน.

สันติสุข เพ็ชรไพทูล และคณะ. (2567). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. วารสารเสียงธรรมจากมหายาน, 10(3), 271-285.

อรรณพ เพียรทำดี และคณะ. (2568). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1. สิกขา วารสารศึกษาศาสตร์, 12(2), 219–230.

อาจบดินทร์ ผ่องพันธุ์งาม. (2568). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. สิกขา วารสารศึกษาศาสตร์, 12(2), 187–197.

DataReportal. (2568). Digital 2025: Thailand. เรียกใช้เมื่อ 12 กันยายน 2568. จาก https://datareportal.com/reports/digital-2025-thailand

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.

ISTE. (2022). Standards for educational leaders: Empowering, transforming, and leading learning. International Society for Technology in Education Journal, 2022, 1–15.

UNESCO. (2021). Technology in education: A framework for school leadership. เรียกใช้เมื่อ 1 พฤศจิกายน 2568. จาก https://unesdoc.unesco.org/